

DEN NORSKE KIRKE

Svelvik menighetsråd

Kirkerådet
Postboks 799 Sentrum
0106 Oslo

Dato: 25.11.2021

Vår ref: 44/2021

Deres ref:

Høringssvar fra Svelvik menighetsråd vedrørende kirkelig organisering

Svelvik menighetsråd takker for invitasjonen til å si noe om fremtidig organisering av kirken. Menighetsrådet vil uttrykke skuffelse over at det ikke er utredet andre modeller enn prostifellesrådsmodellen, og håper det vil skje i neste omgang da vi ville foretrekke bispedømmerrådsmodellen, slik den ble antydnet i dokumentet «Veivalg» fra kirkemøtet 2016, som den beste formen for kirkelig organisering. Skulle dette vise seg å bli en umulig vei, vil Svelvik menighetsråd sekundært støtte modell 2.

Menighetsrådet har tenkt gjennom hva og hvem som best kan tjene kirkens primære hensikt, lokalt, her hos oss og vi støtter forslaget om en arbeidsgiverlinje i kirken. Vi ønsker at alle ansatte i den norske kirke skal være ansatt under rettssubjektet Dnk fordi vi tror det sikrer likere arbeidsvilkår for alle.

Vi ønsker at hovedledelsen skjer på bispdømmeplan fordi vi frykter at prostifellesrådsmodellen gir dårligere vekstvilkår for kirkelig rekruttering. Hvis et prostifellesråd skal ansatte mener vi det er en reell fare for at det ikke tas tilstrekkelig hensyn til mangfold i teologi og kjønn/legning ulike steder i landet. Det er også vanskeligere å omplassere ansatte, og når det er nødvendig med konfliktløsning tror vi det skjer best i det det løftes opp på et høyere plan. Vi frykter også at prostifellesrådsmodellen kan gjøre den lokale menigheten mer passiv og underlagt sentraliserte initiativ og visjoner. I prostifellesrådsmodellen er det ikke tydelig hvem som skal lede og det er heller ikke stilt formelle krav til fagkompetanse hos ledere. De som *skal* ledes har imidlertid krav om fagkompetanse. Bør ikke det samme kreves av lederen til de som skal ledes?

Svelvik menighetsråd frykter at kirkens egenart og enhet vil smuldre bort når 150 små prostifellesråd skal lage egne planer og visjoner i stedet for at

hovedledelsen skjer i 11 bispedømmeråd som møtes i kirkemøtet. Vi frykter også at det ikke er tilstrekkelig tydeliggjort hva kirken er i Müller-Nilssen-rapporten. I kirkens bekjennelsesskrift er kirken definert som stedet der Ordet skal forkynnes og sakramentene forvaltes.

Knut Grønvik skriver i Nytt norsk kirkeblad, nr. 4 2021 at kirkelig organisering ikke trenger å gjøres vanskeligere enn dette:

STYRT av et styre: menighetsråd, bispedømmeråd, kirkemøte

LEDET av en hyrde: prest, prost, biskop

ADMINISTRERT av en administrator: menighetsforvalter, kirkeverge, stiftsdirektør.

Svelvik menighetsråd gir sin tilslutning til en organisering som fremhever kirkens identitet. Menighetsrådet skal vekke og nære det kristelige liv i soknet, og de skal legge til rette for dette gjennom strategisk arbeid med verdier og mål. Der det er mange sokn med i et fellesråd, får menighetsrådet mindre innflytelse over ansettelse og også over egen økonomi. Svelvik menighetsråd har allerede fått erfare at menighetens økonomiske handlingsrom ble betydelig svekket etter at tidligere Svelvik kirkelige fellesråd ble en del av Drammen kirkelige fellesråd i 2020, og det er ikke grunn til å tro at dette vil endre seg i en enda større enhet, heller tvert imot.

Vår erfaring er at kommunene vil sikre seg at deres bevilgede midler brukes lokalt. Vi ser at det er nødvendig med tett og god kontakt mellom kommune og kirkeverge, men om søknader om midler kommer fra et prostifellesråd som har ansvar for mange sokn i stor geografisk utstrekning har vi ikke tro på at midlene til kirken sikres. Dersom kommunene får anledning til å øremerke midlene til ansatte innenfor sin kommune er det ingen grunn til å tro at kommunene ikke vil være villige til å la lønnen til alle ansatte bli utbetalt fra et sentralt lønningskontor. Dette vil også gi et mer oversiktlig avtaleverk mellom arbeidsgiver og arbeidstakere, og i større grad sikre lik behandling og lik lønn for likt arbeid.

Vi mener at alle som jobber i kirken bør være ansatt sentralt, i rettssubjektet Den norske kirke, og ledet så lokalt som mulig. Dette styrker kirkens nasjonale enhet og vil gi de ansatte en mer profesjonell og forutsigbar arbeidsgiver, også på tvers av kommuner og landsdeler. Opprettelse av prostifellesråd virker som et administrativt tilleggsnivå, som attpåtil har svak demokratisk styring i store prostifellesråd. Etter overgangen fra Svelvik kirkelige fellesråd til Drammen

kirkelige fellesråd har menighetsrådet erfart at det har blitt langt vanskeligere å løfte frem saker som er viktige lokalt, og lokalt engasjement i menigheten kan lett drukne i det store fellesrådet med mange stemmer. Dette kan vi heller ikke se for oss vil bli bedre i en større enhet.

Det er vanskelig å se teologiske eller fornuftige årsaker til at kirken skal ledes som en bedrift med en merkantil overordnet ledelse. Kirken bør ledes av demokratisk valgte råd sammen med medarbeidere som er utdannet i og forpliktet på kirkens tro og lære. Disse kan eventuelt få tilleggsutdannelse i ledelse. I forhold til biskopens rolle syns vi det er lurt at den styrkes ved at biskopen får arbeidsgiveransvar for alle ansatte i kirken. Vi trenger biskopen til å fremme kirken som nasjonal størrelse overfor departement og storting. Vi trenger biskopen til å være en sentral stemme og tydelig frontfigur i saker som handler om verdibevaring, humanisme, solidaritet og tro. Svelvik menighetsråd frykter at en biskop uten arbeidsgiveransvar vil være en biskop uten noen reel innflytelse. Det samme gjelder prostens rolle, og Svelvik menighetsråd frykter at en prost som kun er en del av kirkevergens stab vil miste sin innflytelse, og vil i teorien kunne overkjøres av en ufaglært men entusiastisk kirkeverge på sentrale saker.

Som konklusjon ønsker Svelvik menighetsråd at kirkens ansatte blir ansatt i rettssubjektet Dnk og at det blir gitt mer handlingsrom til den lokale kirke og det lokale menighetsrådet. Svelvik menighetsråd støtter ikke opprettelsen av prostifellesråd, og frykter at dette vil føre til en mindre profesjonell arbeidsgiver og større avstand både til kommunen og de enkelte menigheter.